

Bryssel den 26 maj 2020
REV2 – ersätter tillkännagivandet
(REV1) av den 12 mars 2018

TILLKÄNNAGIVANDE TILL BERÖRDA AKTÖRER

FÖRENADE KUNGARIKETS UTTRÄDE OCH EU-REGLERNA OM SÄKERHET I NÄTVERKS- OCH INFORMATIONSSYSTEM

Den 1 februari 2020 utträdde Förenade kungariket ur Europeiska unionen och blev ett tredjeland¹. Utträdesavtalet² föreskriver en övergångsperiod som löper ut den 31 december 2020³. Till och med det datumet är EU-rätten i dess helhet tillämplig på och i Förenade kungariket⁴.

Under övergångsperioden kommer EU och Förenade kungariket att förhandla om ett avtal om ett nytt partnerskap, som bland annat avser inrättandet av ett frihandelsområde. Det är dock inte säkert att ett sådant avtal kommer att ingås och träda i kraft vid övergångsperiodens utgång. Under alla omständigheter skulle ett sådant avtal skapa en förbindelse som när det gäller villkor för marknadstillträde kommer att skilja sig avsevärt från Förenade kungarikets deltagande i den inre marknaden⁵ och EU:s tullunion samt på området för mervärdesskatt och punktskatt.

Efter övergångsperioden kommer Förenade kungariket dessutom att vara ett tredjeland när det gäller genomförandet och tillämpningen av EU-rätten i EU:s medlemsstater.

Därför erinras alla berörda parter, och särskilt ekonomiska aktörer, om den rättsliga situation som gäller efter övergångsperiodens utgång.

¹ Ett tredjeland är ett land som inte är medlem i EU.

² Avtal om Förenade konungariket Storbritannien och Nordirlands utträde ur Europeiska unionen och Europeiska atomenergigemenskapen, EUT L 29, 31.1.2020, s. 7 (nedan kallat *utträdesavtalet*).

³ Övergångsperioden får, före den 1 juli 2020, förlängas med högst ett eller två år (artikel 132.1 i utträdesavtalet). Förenade kungarikets regering har hittills uteslutit en sådan förlängning.

⁴ Med förbehåll för vissa undantag som anges i artikel 127 i utträdesavtalet, vilka inte är relevanta för detta tillkännagivande.

⁵ Ett frihandelsavtal omfattar exempelvis inte de principer som förknippas med den inre marknaden (på området för varor och tjänster), såsom ömsesidigt erkännande, ”ursprungslandsprincipen” och harmonisering. Ett frihandelsavtal undanröjer inte heller tullformaliteter och tullkontroller, inbegripet sådana som rör varors och insatsvarors ursprung samt förbud och restriktioner vad avser import och export.

Råd till berörda aktörer

Berörda aktörer, särskilt leverantörer av digitala tjänster som omfattas av Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2016/1148 om åtgärder för en hög gemensam nivå på säkerhet i nätverks- och informationssystem i hela unionen och som omfattas av Förenade kungarikets jurisdiktion före övergångsperiodens utgång, rekommenderas särskilt att bedöma konsekvenserna av övergångsperiodens utgång med tanke på detta tillkännagivande.

Efter övergångsperiodens utgång kommer EU-reglerna om säkerhet i nätverks- och informationssystem, särskilt direktiv (EU) 2016/1148⁶, inte längre att vara tillämpliga på Förenade kungariket. Detta får särskilt följande konsekvenser:

I artikel 16 i direktiv (EU) 2016/1148 åläggs leverantörer av digitala tjänster⁷ vissa krav på säkerhets- och incidentrapportering. Enligt artikel 17 i direktiv (EU) 2016/1148 ska den relevanta nationella behöriga myndigheten, såsom den definieras i artikel 8 i direktivet, utöva tillsyn i efterhand när det gäller dessa krav. Artikel 18 i direktiv (EU) 2016/1148 innehåller följande regler om jurisdiktion för denna tillsyn:

- Om en leverantör av digitala tjänster är etablerad i unionen, kommer denne, i enlighet med artikel 18.1 i direktiv (EU) 2016/1148, att omfattas av jurisdiktionen i den medlemsstat där leverantören har sitt huvudsakliga etableringsställe, vilket i princip är den plats där leverantören har sitt huvudkontor i unionen⁸.
- Om en leverantör av digitala tjänster inte är etablerad i unionen men erbjuder sina tjänster i unionen måste denne, i enlighet med artikel 18.2 i direktiv (EU) 2016/1148, utse en företrädare i unionen. Enligt artikel 4.10 i direktiv (EU) 2016/1148 avses med företrädare en i unionen etablerad fysisk eller juridisk person som uttryckligen har utsetts att agera för en leverantör av digitala tjänster som inte är etablerad i unionen, med avseende på den sistnämndas skyldigheter enligt direktivet. Såsom framgår av artikel 18.3 i direktiv (EU) 2016/1148 påverkar inte utnämningen av företrädare de rättsliga åtgärder som skulle kunna vidtas mot leverantören av digitala tjänster själv.

Efter övergångsperiodens utgång kan en leverantör av digitala tjänster som före övergångsperiodens utgång omfattades av jurisdiktionen i Förenade kungariket på grund av att dennes huvudsakliga etableringsställe i EU låg i Förenade kungariket bli föremål för någon av följande regler:

- Om leverantören av digitala tjänster behåller ett eller flera etableringsställen i EU:s medlemsstater kommer denne anses omfattas av jurisdiktionen i den medlemsstat där denne har sitt huvudsakliga etableringsställe i EU, vilket leder till en ändring av den behöriga myndighet som ansvarar för tillsynsåtgärder.

⁶ Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2016/1148 av den 6 juli 2016 om åtgärder för en hög gemensam nivå på säkerhet i nätverks- och informationssystem i hela unionen (EUT L 194, 19.7.2016, s. 1).

⁷ I direktiv (EU) 2016/1148 definieras ”leverantör av digitala tjänster” som en juridisk person som tillhandahåller en digital tjänst (se artikel 4.6).
De digitala tjänster som omfattas av direktivet är internetbaserad marknadsplats, internetbaserad sökmotor och molntjänster (se artikel 4.5 i direktiv (EU) 2016/1148 och bilaga III till det direktivet).

⁸ Se även skäl 64 i direktiv (EU) 2016/1148.

- Om leverantören av digitala tjänster inte längre är etablerad i EU men erbjuder digitala tjänster till EU, kommer denne att omfattas av skyldigheten att utse en representant i en av EU:s medlemsstater i enlighet med artikel 18.2 i direktiv (EU) 2016/1148, såsom beskrivs ovan.

Dessutom kommer en leverantör av digitala tjänster som tillhandahåller tjänster i unionen och som varken är etablerad i EU eller i Förenade kungariket men som omfattades av Förenade kungarikets jurisdiktion före utträdesdagen av det skälet att denne hade utsett en representant i Förenade kungariket i enlighet med artikel 18.2 i direktiv (EU) 2016/1148, efter övergångsperiodens utgång att omfattas av skyldigheten att utse en representant i en medlemsstat i EU där leverantören erbjuder sina tjänster (se artikel 18.2 i direktiv (EU) 2016/1148).

Den nationella behöriga myndigheten, såsom den definieras i artikel 8 i direktiv (EU) 2016/1148, i den medlemsstat där den berörda leverantören av digitala tjänster antingen har sitt huvudsakliga etableringsställe eller har utsett en representant kommer följaktligen att få rapporter om incidenter som sker i unionen och kommer att utöva tillsyn i efterhand.

På kommissionens webbplats om it-säkerhet (<https://ec.europa.eu/digital-single-market/en/policies/cybersecurity>) finns allmän information om direktiv (EU) 2016/1148. Dessa sidor kommer att uppdateras med ytterligare information vid behov.

Europeiska kommissionen
Generaldirektoratet för kommunikationsnät, innehåll och teknik